

Week 4-6 (9 – 27 februari 2009)

Het terreinwerk

Tijdens week 4 en het begin van week 5 kon door het slechte weer niet worden opgegraven. De combinatie van regenweer en een hoge grondwatertafel (ca. -0,80 cm) zette het terrein volledig blank (fig. 1). Daarom werd besloten om het opgraven in deze zone voorlopig te staken en te beginnen in de directe omgeving van de sloot iets meer ten westen. Op deze manier kan het water direct worden afgevoerd naar deze gracht vanuit de werkput. Nadat het stuk tussen de eerste werkput en de sloot is opgegraven, kunnen ook greppels worden getrokken vanuit dit vlak naar de sloot, wat een betere afwatering moeten bieden. Er zal ook gewerkt worden in kleinere vlakken.

Fig. 1 Situatie van het terrein op 16 februari 2009.

Vak 2:

Op donderdag 19 februari werd een nieuw vlak afgegraven (vak 2). Het nieuwe vlak beslaat ongeveer een oppervlak van 14 op 12 m (fig. 2).

Al snel werd een grote concentratie **paalsporen** vrijgelegd (fig. 2.C), wat aansluit op de resultaten van de proefsleuven in deze zone. Het gaat om 10-tallen paalsporen met een eerder scherpe aflijning. Het betreft kleine paalsporen, met een diameter van 20 à 30 cm, afkomstig van (bij?)gebouwen. Uit het geringe vondstmateriaal kan een laatmiddeleeuwse tot postmiddeleeuwse datering worden vooropgesteld. Voorlopig kan er geen gebouwplattegrond worden herkend. De concentratie breidt zich uit naar het noorden en het westen. De paalsporen zijn pas zichtbaar onder de tweede ploeglaag. In het oosten zijn de paalsporen vermoedelijk van een meer recente oorsprong, ze hebben een meer heterogene vulling en scherpe aflijning en staan mogelijk in relatie met een perceelsgracht (zie onder).

Verder werd een breed spoor aangesneden (fig. 2.A) dat komt vanuit de noordoostelijke hoek van de sleuf en in het zuidoosten een hoek maakt naar het westen. Verder naar het westen sluit de structuur vermoedelijk aan op de huidige sloot. Het gaat vermoedelijk om een brede **perceelsgracht**, die ook op de Popp-kaart zichtbaar is. Het vondstmateriaal bevat laat- en postmiddeleeuws materiaal. In het profiel is te zien dat bepaalde zones werden opgevuld met een grintpakket. We hebben dit spoor ook aangesneden in het noorden van de eerste werkput, daar werden onder andere 2 blokken van een

transpoor uit dit spoor gerecupereerd. In het noord-profiel van vak 2 is te zien dat het brede recente spoor een **oudere gracht** oversnijdt. Deze oudere gracht is niet zichtbaar in het vlak. Wel is in de zuidoostelijke hoek ook een oudere gracht zichtbaar die een hoek maakt. Mogelijk sluiten beide op elkaar aan.

Ten zuiden van de concentratie paalsporen loopt een gracht (fig. 2.B) tot net voor de grote perceelsgracht (bewust?). De gracht oversnijdt één van de paalsporen, en is dus jonger. We vermelden wel dat beide grachten een sterk verschillende vulling hebben. Toch is er vermoedelijk een relatie tussen de paalsporen en de brede perceelsgracht, want buiten de gracht werden tot zover geen paalsporen meer aangetroffen.

Fig. 2 Links: zicht op vak 2: op de achtergrond is vak 1 zichtbaar. A: laat- en/of postmiddeleeuwse perceelsgracht, B. Gracht, C. Concentratie paalsporen. Rechts: voorbeeld van een paalspoor in doorsnede.

Er werden in vak 2 ook verschillende natuurlijke sporen waargenomen. In een windval werd een scherp **prehistorisch aardewerk** aangetroffen, handgevormd en verschaald met silex. Mogelijk betreft het neolithisch aardewerk.

Aanvankelijk werd ook gedacht dat spoor 98 natuurlijk was door de aard van de vulling. Het gaat om een homogene mangaanrijke witte vulling (fig. 3). De sterke regelmatige vorm doet ons toch eerder een antropogene herkomst vermoeden. Tijdens het opschaven van de structuur kwamen drie scherven prehistorisch aardewerk aan het licht. We vermelden dat het proefsleuvenonderzoek ook twee dergelijke structuren opleverde.

Vak 3:

Op donderdag 26 februari werd vak 3 uitgegraven. Vak 3 ligt ten noorden en in het verlengde van vak 2. Dit vak beslaat ongeveer een oppervlak van 15 op 12 meter. Ook in dit vak werden talrijke paalsporen aangetroffen, waaronder enkele duidelijke palenrijen met eenzelfde oriëntatie. Waarschijnlijk kunnen er één of meerdere gebouwplattegronden (oa. een 2- of meerschepig gebouw) uit de palenclusters worden gehaald. In één palenrij is een duidelijke onderbreking zichtbaar, mogelijk van een ingang (fig. 5).

Fig. 3 Links: Vermoedelijk antropogene structuur met aanduiding van de locatie van prehistorisch aardewerk. Rechts: lokalisatie van prehistorisch aardewerk binnen een natuurlijk spoor.

Fig. 4 Zicht op vak 3 met vak 2 op de voorgrond.

Fig. 5. Detail van een rij paalsporen met een mogelijke ingang van een gebouw.

Publiekswerking

Vrijdag 20 februari werd de eerste infonamiddag georganiseerd. Er waren een 15-tal geïnteresseerden.

Verbrugge Arne
Projectarcheologe VIOE
arne_verbrugge@rwo.vlaanderen.be